

Warszawa, 7 sierpnia 2026 r.
KL/531/166/ASW/2026

Pan
Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na zawiadomienie o trwających prekonsultacjach wniosku dotyczącego Dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywy 2003/49/WE, 2009/133/WE, 2011/96/UE, (UE) 2016/1164, (UE) 2017/1852 oraz (UE) 2025/50 w zakresie uproszczenia unijnych ram podatków bezpośrednich oraz wspierania wzrostu gospodarczego i konkurencyjności UE, przekazuję uwagi Konfederacji Lewiatan.

Na wstępie pragniemy zaznaczyć, iż popieramy kierunek zmian zaproponowanych przez Komisję Europejską w ramach projektu dyrektywy „Tax Omnibus”, obejmującego zmiany do dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych (Interest and Royalties Directive), dyrektywy w sprawie spółek dominujących i zależnych (Parent-Subsidiary Directive), dyrektywy w sprawie połączeń podatkowych (Tax Merger Directive), dyrektywy w sprawie mechanizmu rozstrzygania sporów (Dispute Resolution Mechanism Directive), dyrektyw ATAD I i ATAD II. Projekt stanowi istotny element unijnej agendy deregulacyjnej i odpowiada częściowo na postulaty przedsiębiorców dotyczące uproszczenia prawa podatkowego, ograniczenia kosztów zgodności z przepisami oraz zwiększenia konkurencyjności rynku wewnętrznego.

W naszej ocenie proponowane zmiany powinny prowadzić do bardziej proporcjonalnego stosowania regulacji podatkowych, przy jednoczesnym zachowaniu skutecznych instrumentów przeciwdziałania unikaniu opodatkowania. Poniżej przedstawiamy szczegółową analizę zaproponowanych rozwiązań.

Z poważaniem

Marek Górski
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Uwagi do projektu dyrektywy Omnibus Podatkowy.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 50 50 860
repcja@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy

Uwagi do projektu dyrektywy Omnibus Podatkowy.

1. Uproszczenie zasad stosowania podatku u źródła.

Na szczególne poparcie zasługuje przewidziane w projekcie uproszczenie stosowania zwolnień przewidzianych w Dyrektywie *Parent-Subsidiary* oraz Dyrektywie *Interest and Royalties* poprzez odejście od części wymogów formalnych i ograniczenie konieczności uprzedniej administracyjnej weryfikacji prawa do zwolnienia na moment płatności. Zgodnie z propozycją zmian w art. 1 pkt 3 projektu (zmieniający art. 3 Dyrektywy 2003/49/WE) oraz art. 3 pkt 5 projektu (zmieniający art. 3 Dyrektywy 2011/96/UE) odsetki, należności licencyjne i dywidendy wypłacane pomiędzy spółkami z państw członkowskich będą mogły korzystać ze zwolnienia z podatku u źródła niezależnie od wysokości udziału posiadanego przez jedną spółkę w drugiej. Należy wskazać, że podstawowym celem Dyrektywy IR oraz Dyrektywy PS jest zniesienie opodatkowania u źródła w państwie członkowskim, jeżeli dana płatność podlega opodatkowaniu w państwie członkowskim rezydencji jej rzeczywistego odbiorcy. Dyrektywy te zmierzają zatem do eliminacji podwójnego opodatkowania transakcji realizowanych na terytorium Unii Europejskiej.

Proponowane zmiany zasadniczo należy ocenić pozytywnie, z zastrzeżeniem kwestii związanych z obowiązkiem składania oświadczeń o spełnieniu warunków zastosowania preferencji, uzyskiwania opinii o stosowaniu preferencji oraz maksymalnych terminów na wszczęcie kontroli w obszarze WHT. Proponowany zakaz uzależniania zastosowania zwolnienia od uprzedniego uzyskania urzędowej autoryzacji/zgody będzie miał istotne znaczenie dla podatników i płatników podatku u źródła. De facto oznacza on konieczność stosowania zasady *relief at source* z możliwością weryfikacji zasadności zwolnienia w formule *ex post*. Na gruncie polskich przepisów wejście w życie projektu prowadziłoby do wyeliminowania systemu *pay and refund* w odniesieniu do płatności dokonywanych na rzecz podmiotów z innych państw członkowskich UE.

Należy przy tym podkreślić, iż mechanizmy typu *pay and refund*, funkcjonujące m.in. w Polsce, prowadzą do nieuzasadnionego zamrażania znacznych środków finansowych przedsiębiorstw na wiele miesięcy, a niekiedy nawet lat. Ogranicza to płynność finansową przedsiębiorców, utrudnia zarządzanie finansowaniem wewnątrzgrupowym oraz zmniejsza atrakcyjność inwestowania w państwach stosujących tego rodzaju rozwiązania.

Dostrzegamy, że obecnie administracje podatkowe dysponują dodatkowymi narzędziami kontroli (rozbudowane narzędzia analityczne wspierane przez sztuczną inteligencję, KSeF) i nie jest uzasadnione utrzymywanie mechanizmu *pay & refund*. Mechanizm *pay & refund* stanowi barierę przede wszystkim przy nowych inwestycjach, gdzie zastosowanie instrumentów takich jak opinia o stosowaniu preferencji jest ograniczone.

Dla polskich spółek, które realizują ambitne programy inwestycyjne na rynku krajowym, mechanizm *pay & refund* ogranicza bieżącą płynność finansową. Zamrożenie znacznych środków finansowych na miesiące, a nierzadko lata (w oczekiwaniu na decyzję o zwrocie WHT), bezpośrednio przekłada się na zamrożenie inwestycji. Środki te, zamiast finansować

member of

BUSINESSatOECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 50 50 860
repcja@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy

nowe linie produkcyjne, projekty czy transformację energetyczną rodzimych zakładów, pozostają nieaktywne na kontach organów podatkowych. W dobie wysokich kosztów pieniądza i dynamicznych zmian rynkowych, takie sztuczne ograniczenie przepływu kapitału, którym przedsiębiorcy mogliby dysponować, znacznie obniża stopę zwrotu z inwestycji i opóźnia realizację istotnych dla rozwoju polskiej gospodarki projektów. Warto również podkreślić, że obecny mechanizm zapłaty WHT generuje również znaczne koszty compliance. Polska spółka ponosi potrójny ciężar: koszty operacyjne związane z drobiazgową procedurą *due diligence* w zakresie weryfikacji odbiorcy płatności, koszty w związku z zamrożeniem kwoty podatku oraz koszty administracyjne postępowań zwrotowych. Mając na uwadze ogólny trend deregulacyjny zarówno w Polsce, jak i w Unii Europejskiej, mający doprowadzić do wzmocnienia unijnej gospodarki, widzimy w zaproponowanej regulacji szansę na zmianę dotychczasowych zbyt rygorystycznych przepisów.

Jednak dla pełnej realizacji celu projektowanej regulacji zasadne byłoby również wykluczenie wprost możliwości uzależniania zastosowania zwolnienia od obowiązku składania przez płatnika oświadczeń do organów podatkowych (w polskim systemie - oświadczenia WH-OSC i podobnych). W przeciwnym razie istnieje istotne ryzyko, że z uwagi na grożącą płatnikom odpowiedzialność osobistą uprzednia kontrola stosowania zwolnienia będzie w praktyce nadal realizowana poprzez pobór podatku i późniejsze dochodzenie jego zwrotu.

Choć wyeliminowanie mechanizmu uprzedniej autoryzacji powinno być rozumiane jako obejmujące również rezygnację z obowiązku składania oświadczeń przez płatników, zasadne wydaje się jednoznaczne uregulowanie tej kwestii w projektowanych przepisach.

Pomimo uciążliwości związanych z mechanizmem pay and refund, pozytywnie należy oceniać możliwość urzędowego potwierdzenia prawa do zwolnienia w drodze opinii o stosowaniu preferencji (lub analogicznych instytucji). Możliwość tą należałoby utrzymać, tylko bez rygoru braku prawa do zastosowania zwolnienia bez jej pozyskania. Ponadto, opinia powinna uzyskać moc ochronną dla płatników/podatników na zasadach zbliżonych do interpretacji podatkowych, czego obecnie w polskim systemie brakuje. Aspekt ten powinien zostać rozwiązany na poziomie Dyrektywy IR oraz PS lub przynajmniej przepisów krajowych.

Projekt pozostawia możliwość następczej weryfikacji zasadności zastosowania zwolnienia z WHT, mimo jednoczesnego ograniczenia części materialnych warunków jego stosowania. Oznacza to, że ciężar kontroli będzie nadal koncentrował się na przesłankach, które już obecnie stanowią główne źródło sporów pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi, tj. ocenie statusu rzeczywistego właściciela należności (*beneficial owner*) oraz występowania nadużycia prawa. Projekt nie przewiduje jednak doprecyzowania tych pojęć ani określenia jednolitych kryteriów ich oceny lub standardu należytej staranności oczekiwanego od płatników. W konsekwencji proponowane zmiany nie usuwają podstawowych wątpliwości interpretacyjnych związanych ze stosowaniem zwolnień z WHT i nie będą prowadzić do istotnego ograniczenia liczby kontroli ani sporów w tym obszarze (z uwagi na usunięcie mechanizmu pay and refund będą prawdopodobnie prowadzić do wzrostu liczby kontroli).

W związku z powyższym, aby projekt osiągnął zakładane cele, czas prowadzenia kontroli ex post powinien być ograniczony do maksymalnie 3 lat od daty powstania obowiązku podatkowego w WHT.

Mając na uwadze potrzebę wzmocnienia pozycji Polski jako kraju przyjaznego inwestycjom, apelujemy o uwzględnienie głosu przedsiębiorców i otwartość na zmiany obecnego modelu rozliczeń WHT. Dostrzegamy istotne zyski, w tym dla rozwoju polskich przedsiębiorstw, które spowoduje wdrożenie zmian zaproponowanych przez Komisję Europejską w zakresie zmiany obecnego sposobu rozliczeń WHT.

2. Potrzeba większej pewności prawa w zakresie WHT – definicja rzeczywistego właściciela.

Projekt nie rozwiązuje kluczowych problemów praktycznych związanych ze stosowaniem zwolnień z podatku u źródła.

W szczególności nie przewidziano ujednolicenia definicji rzeczywistego właściciela (*beneficial owner*), mimo że właśnie ta przesłanka pozostaje jednym z głównych źródeł sporów pomiędzy przedsiębiorcami i administracjami podatkowymi w całej Unii Europejskiej.

Brak jednoznacznych kryteriów oceny prowadzi do istotnej niepewności prawnej oraz rozbieżności interpretacyjnych. W konsekwencji doprecyzowanie definicji *beneficial owner* na poziomie unijnym, w szczególności poprzez wskazanie kryteriów pozwalających ocenić status spółek holdingowych, mogłoby istotnie ograniczyć liczbę sporów, ujednolicić praktykę stosowania zwolnień z WHT oraz zapewnić większą pewność prawa dla podatników i płatników. Definicja powinna być zbieżna z dorobkiem wypracowanym przez OECD, na który w analizach dot. WHT powołuje się często zarówno Komisja Europejska, jak i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE). Należy zaznaczyć, że projekt przepisów odwołuje się do pojęcia *beneficial owner* również na gruncie Dyrektywy PS, mimo że ta dyrektywa nie zawiera wprost takiej regulacji i nie wprowadza jej również sam projekt zmian. Należy więc usunąć ww. referencje. Alternatywnie, wprowadzić klauzulę *beneficial owner* do Dyrektywy PS, ale wyjaśnić jednocześnie przyczyny takiej zmiany.

Ponadto jednym z istotnych problemów stosowania przepisów dot. WHT jest brak rozgraniczenia klauzul *beneficial owner* i regulacji antyabuzyjnych (zakazu stosowania zwolnienia z powodu sztucznej struktury, której głównym celem jest skorzystanie ze zwolnienia – art. 1 ust. 2-4 Dyrektywy PS oraz art. 5 Dyrektywy IR). Potwierdzeniem ww. problemu, istniejącego nie tylko na gruncie polskim, są pytania prejudycjalne zadawane do TSUE m.in. w sprawach Nordcurrent i Neo Group oraz opinia rzecznik generalnej Julianne Kokott w tej ostatniej sprawie, wskazująca na złożoność i niejednoznaczność zagadnienia.

W związku z powyższym, oprócz wprowadzenia/zdefiniowania pojęcia *beneficial owner* w Dyrektywie IR (oraz ew. Dyrektywie PS), istotne jest wskazanie, że klauzula *beneficial owner* służy (wyłącznie) do ustalenia właściwego odbiorcy płatności, natomiast nie jest przepisem przeznaczonym do kwestionowania sztuczności działań/struktur, którą to rolę pełnią przepisy antyabuzyjne (art. 1 ust. 2-4 Dyrektywy PS oraz art. 5 Dyrektywy IR).

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 50 50 860
repcja@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy

3. Mechanizm zabezpieczający przed nieopodatkowaniem - art. 1 pkt 5 projektu (dodający art. 5 ust. 3 Dyrektywy 2003/49/WE).

Krytycznie oceniamy projektowany mechanizm przewidujący obowiązek poboru podatku u źródła lub odmowę zaliczenia płatności do kosztów podatkowych w przypadku wypłat do określonych podmiotów z państw trzecich. Propozycja ta wykracza poza cele Dyrektywy Interest and Royalties, która została ustanowiona dla regulowania przepływów wewnątrz rynku wewnętrznego UE. Projektowana regulacja budzi również poważne wątpliwości z punktu widzenia zasady subsydiarności oraz relacji z obowiązującymi umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania. Z uzasadnienia do projektu oraz literalnego brzmienia nowego przepisu wynika, że dotyczy on wyłącznie bezpośrednich płatności do odbiorców z państw trzecich (pkt 10 preambuły projektu wskazuje: „*The protective measure would target the specific flow of income and consider the tax situation of the direct recipient of the payment only. In this way, the rule would alleviate the payer from the need to trace intermediary structures.*” W związku z powyższym, nowy przepis dotyczy sytuacji pierwotnie w ogóle nie objętych Dyrektywą IR, ponieważ ww. płatności nie dotyczą rynku wewnętrznego UE, a Dyrektywa IR nie zezwala na zastosowanie do nich zwolnienia z WHT. Tym samym, przepis ten łamie reguły subsydiarności, interweniując w obszar, do którego dedykowane jest i adekwatne prawo krajowe państw członkowskich. Jak wskazano w samym ww. pkt 10 preambuły projektu, państwa członkowskie nadal stosują przede wszystkim umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz krajowe i wspólnotowe przepisy antyabuzywne oraz dotyczące rzeczywistego właściciela. Być może przepis miałby rację bytu, gdyby dotyczył płatności przekazywanych pośrednio do państw trzecich. Wówczas mogłoby dojść do naruszenia celów stojących za zwolnieniem, wynikającym z Dyrektywy IR. Jednak jak sam projektodawca wskazał, byłoby to zbyt złożone w stosowaniu, a nadto istnieją regulacje antyabuzywne chroniące takie przypadki.

Wątpliwe jest, że podmiot z państwa trzeciego nie może w takich sytuacjach powołać się na postanowienia umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Przepisy te są dla niego wiążące, a moc nadrzędna Dyrektywy IR jest w takim przypadku co najmniej dyskusyjna. Państwa członkowskie nie będą władne zmienić swoich umów o unikaniu podwójnego opodatkowania bez zgody drugiej strony umowy. Ponadto, z treści nowego przepisu wątpliwa co do znaczenia i skuteczności jest dyspozycja dotycząca poboru podatku u źródła. Przepis nie precyzuje w jakiej stawce i procedurze podatek ma być pobrany. Może to być więc teoretycznie najniższa stawka z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, a może nawet stawka zero.

Zważywszy na wszystkie ww. wątpliwości, przepis powinien zostać usunięty z projektu. Na plus należy wprowadzić ocenić, że projekt przewiduje wyłączenie stosowania środków zabezpieczających wobec podmiotów objętych regulacjami Pillar II lub Modelowymi Zasadami OECD. Rozwiązanie to zapewnia spójność projektowanych regulacji z obowiązującymi już mechanizmami przeciwdziałającymi zjawisku podwójnego

nieopodatkowania. Jednak w kontekście wątpliwości co do przepisu podstawowego, ma to znaczenie wtórne.

4. Modernizacja regulacji dot. reorganizacji przedsiębiorstw.

Pozytywnie oceniamy propozycje zmian w Dyrektywie Merger, których celem jest dostosowanie regulacji do współczesnych modeli prowadzenia działalności gospodarczej. W obecnej praktyce gospodarczej reorganizacje transgraniczne są bowiem często niezbędne dla uproszczenia struktury organizacyjnej takich grup, dla efektywnego nimi zarządzania czy dla realizacji projektów inwestycyjnych. Obecnie wyzwaniem dla przedsiębiorców są często rozbieżności pomiędzy operacjami dopuszczalnymi na gruncie prawa spółek (w tym polskiego KSH) a zakresem neutralności podatkowej przewidzianej w przepisach podatkowych. Taka niespójność zwiększa ryzyko podatkowe i może zniechęcać przedsiębiorstwa nawet do racjonalnych i uzasadnionych względami gospodarczymi reorganizacji. Przepisy podatkowe powinny nadążać za zmianami prawa spółek i umożliwiać neutralne podatkowo przeprowadzanie uzasadnionych gospodarczo restrukturyzacji.

5. Wsparcie inwestycji i działalności badawczo-rozwojowej.

Pozytywnie oceniamy propozycje zmierzające do stworzenia bardziej jednolitych zasad podatkowego wspierania działalności badawczo-rozwojowej. Ułatwienie szybszego rozliczania nakładów inwestycyjnych ponoszonych na działalność B+R będzie sprzyjać zwiększeniu innowacyjności przedsiębiorstw oraz poprawie konkurencyjności gospodarki Unii Europejskiej. Rozwiązania te mają szczególne znaczenie dla przedsiębiorstw przemysłowych i energetycznych realizujących długoterminowe projekty modernizacyjne oraz transformacyjne.

6. Zakres stosowania Dyrektywy PS - art. 3 pkt 7 projektu (zmieniający art. 5 Dyrektywy 2011/96/UE).

Projekt zakłada rozszerzenie zakresu stosowania Dyrektywy PS również na fundusze emerytalne, niezależnie od ich formy prawnej. Zmiana wydaje się uzasadniona, jednak powinna obejmować również pozostałe fundusze UCITS.

Projektowane zmiany zakładają, że fundusze emerytalne będą mogły korzystać z Dyrektywy PS mimo warunku podlegania opodatkowaniu. Rozszerzenie zakresu stosowania Dyrektywy PS na fundusze emerytalne sprzyja większej spójności regulacji oraz ujednoliceniu zasad opodatkowania transgranicznych wypłat dywidend. Z drugiej strony, nie widzimy uzasadnienia za objęciem zwolnieniem tylko funduszy o charakterze emerytalnym. Powinny z niego korzystać również pozostałe fundusze otwarte (w nomenklaturze wspólnotowej UCITS). Tym bardziej, że fundusze otwarte również w praktyce mają dla inwestorów walor emerytalnego oszczędzania.

7. Zmiany w dyrektywie ATAD

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 50 50 860
repcja@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy

Projekt zakłada wprowadzenie zwolnienia z obowiązku stosowania przepisów CFC dla podatników objętych zakresem stosowania Pillar II. Spółki mające siedzibę w Unii Europejskiej będą mogły skorzystać z tego zwolnienia w odniesieniu do swoich nisko opodatkowanych spółek zależnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy grupa ma siedzibę główną w jurysdykcji stosującej kwalifikowany system „side-by-side”, a nisko opodatkowana kontrolowana jednostka zagraniczna nie podlega kwalifikowanemu krajowemu podatkowi wyrównawczemu (qualified domestic top-up tax) lub jeśli podlega takiemu podatkowi a w związku z nim przyznawany jest zwrot podatku bądź bezpośrednia albo pośrednia korzyść finansowa. Dodatkowo wprowadzone ma zostać zwolnienie z obowiązku stosowania przepisów CFC dla małych i średnich grup przedsiębiorstw. Projekt zakłada również pozostawienie wyłącznie Modelu A jako dopuszczalnego modelu implementacji przepisów CFC oraz rezygnację z możliwości stosowania Modelu B.

Wskazane zmiany należy uznać za pozytywne. Są one odpowiedzią na wejście w życie innych przepisów realizujących tożsame cele, co należy uznać za ich naturalną konsekwencję. W zakresie natomiast wyłączenia małych i średnich grup przedsiębiorstw, słusznie zwrócono uwagę w dokumencie, że wyłączenie tych grup nie osłabiłoby działań służących przeciwdziałaniu unikaniu i uchylaniu się od opodatkowania ani agresywnemu planowaniu podatkowemu. Przyniosłoby natomiast znaczące oszczędności kosztów i zasobów zarówno przedsiębiorstwom, jak i administracjom podatkowym. Celem tego zwolnienia jest zatem ograniczenie nieproporcjonalnych kosztów zapewnienia zgodności z przepisami oraz obciążeń administracyjnych dla mniejszych przedsiębiorstw prowadzących działalność na rynku wewnętrznym. Uwagi te również należy uznać za słuszne. Proponowane wyeliminowanie Modelu B (ukierunkowanego na zwalczanie sztucznych struktur) na rzecz Modelu A (opartego na określonych kategoriach dochodów pasywnych) należy ocenić pozytywnie z perspektywy spójności regulacji. Ujednolicenie modelu CFC w państwach członkowskich powinno zapewnić bardziej jednolite stosowanie przepisów oraz ograniczyć rozbieżności interpretacyjne. Zmiana ta będzie jednak miała ograniczone znaczenie praktyczne dla Polski, ponieważ obowiązujące przepisy ustawy o CIT już obecnie odpowiadają założeniom Modelu A.

Ponadto projekt przewiduje obowiązkowy dla wszystkich państw członkowskich limit odliczenia w wysokości 30% EBITDA oraz próg safe harbour wynoszący 3 mln euro, który dodatkowo będzie corocznie indeksowany o inflację. Z zakresu ograniczeń mają zostać wyłączone pożyczki od podmiotów niepowiązanych finansujące własną działalność podatnika, a także wprowadzona zostanie ochrona dla podatników, których EBITDA spadnie w danym roku o co najmniej 50%. Projekt przewiduje również obowiązkowe stosowanie reguły grupowej (*group escape rule*) i mechanizmu przenoszenia niewykorzystanych odliczeń (*carry-forward*), a także doprecyzowuje wyłączenia dla projektów służących interesowi publicznemu oraz wprowadza czasowe wyłączenie dla inwestycji w sektorze obronnym.

Proponowane zmiany należy ocenić pozytywnie. Na szczególną aprobatę zasługuje wprowadzenie obowiązkowego progu safe harbour w wysokości 3 mln euro, który

member of

BUSINESS@OECD

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 50 50 860
repcja@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy

w przypadku Polski oznacza istotne podwyższenie obecnie obowiązującego limitu (wynikające z określenia jego wysokości w euro zamiast w złotych), wraz z mechanizmem jego corocznej indeksacji o inflację. Obowiązujący limit 3 mln zł nie był bowiem waloryzowany od momentu jego wprowadzenia, co w praktyce prowadzi do stopniowego zaostrzania ograniczeń w zakresie zaliczania kosztów finansowania dłużnego do kosztów uzyskania przychodów. Pozytywnie należy również ocenić obowiązkowe wprowadzenie reguły grupowej (*group escape rule*) oraz mechanizmu przenoszenia niewykorzystanych odliczeń (*carry-forward*), które pozwolą lepiej odzwierciedlić rzeczywistą sytuację ekonomiczną grup kapitałowych oraz ograniczą przypadki nadmiernego ograniczania kosztów finansowania dłużnego. Mechanizm *carry-forward* jest zresztą już obecny w polskich przepisach.

Zasadne wydaje się także wprowadzenie ochrony dla podatników, których EBITDA uległa znacznemu pogorszeniu, a także doprecyzowanie wyłączeń dotyczących projektów realizowanych w interesie publicznym oraz inwestycji w sektorze obronnym. Zmiany te zwiększają elastyczność regulacji, przy jednoczesnym zachowaniu ich celu, jakim jest przeciwdziałanie erozji podstawy opodatkowania.

8. Termin wejścia w życie zmian.

Negatywnie oceniamy odroczenie wejścia w życie najważniejszych zmian dotyczących Dyrektyw Interest and Royalties oraz Parent-Subsidiary aż do 2037 r. Projektowane rozwiązania mają charakter upraszczający i deregulacyjny, dlatego nie wymagają tak długiego okresu dostosowawczego. Ich wcześniejsze wdrożenie pozwoliłoby szybciej osiągnąć cele projektu, w szczególności ograniczyć koszty zgodności z przepisami, poprawić płynność przedsiębiorstw oraz zwiększyć atrakcyjność inwestycyjną państw członkowskich. W naszej ocenie zmiany są korzystne dla spółek, więc nie potrzebują one przygotowania do złagodzenia ich skutków. W szczególności, nie widać podstaw do wydłużania wejścia w życie zakazu uzależniania zwolnienia od uprzedniej autoryzacji, tym bardziej, że zwolnienie będzie mogło być kontrolowane w trybie *ex post*. W przypadku Polski, będzie to oznaczało powrót do znanych zasad sprzed wprowadzenia systemu *pay and refund*. Nie sądzimy, aby zmiany te wymagały wieloletniego dostosowywania budżetów państw członkowskich. Poza tym, wydłużenie oczekiwania na wejście w życie może zostać zawężone w Dyrektywie IR oraz Dyrektywie PS do tych konkretnych przepisów.

Konfederacja Lewiatan, KL/531/166/ASW/2026

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 50 50 860
repcja@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy